

2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je mogoče navedeni primer izenačiti z nezakonitim prebivanjem državljana Evropske unije na ozemlju države gostiteljice, tako da lahko organ, pristojen za razveljavitev potrdila o vpisu kot državljan Unije, v skladu s členom 6(1) Direktive 2008/115/ES ⁽²⁾ sprejme odločbo o vrnitvi za razveljavitev potrdila o vpisu kot državljan Unije, in to čeprav, po eni strani, potrdilo o vpisu, kot je splošno priznано, ne pomeni pravice do zakonitega prebivanja v državi in se, po drugi strani, Direktiva 2008/115/ES uporablja *ratione personae* samo za državljane tretjih držav?
3. Če je odgovor na navedeno vprašanje nikalen, ali je mogoče razveljavitev potrdila o vpisu državljana druge države članice iz razlogov javnega reda ali javne varnosti, to je potrdila, ki ne pomeni pravice do zakonitega prebivanja v državi, in sprejetje ukrepa vrnitve zoper navedenega državljana – pri čemer potrdilo razveljavijo in ukrep sprejmejo nacionalni organi, pristojni za izvajanje procesne avtonomije države članice gostiteljice – v skladu s pravilno razlago prava obravnavati kot enoten upravni akt o upravnem izgonu v smislu členov 27 in 28 Direktive 2004/38, ki je predmet sodnega nadzora pod pogoji, opredeljenimi s temi zadnjimi določbami, ki po potrebi določajo en sam način upravnega izгона državljanov EU z ozemlja države članice gostiteljice?
4. Ali je v primeru bodisi pritrdilnega bodisi nikalnega odgovora na prvo in drugo vprašanje v nasprotju z načelom učinkovitosti nacionalna sodna praksa, v skladu s katero upravni organi in posledično zadevna pristojna sodišča – v okviru razveljavitve potrdila o vpisu kot državljana Evropske unije ali sprejetja ukrepa o izgonu z ozemlja države članice gostiteljice, ker zoper državljana druge države članice velja ukrep prepovedi vstopa v navedeno (prvo) državo članico – ne smejo preverjati, ali so bila spoštovana procesna jamstva iz členov 30 in 31 Direktive 2004/38?
5. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali iz člena 32 Direktive 2004/38 za pristojne upravne organe države članice izhaja obveznost, da vseeno zadevnemu državljanu druge države članice vročijo odločbo o njegovem izgonu v jeziku, ki jo razume, da bi lahko učinkovito uveljavljal procesne pravice, ki jih ima na podlagi zgoraj navedenih določb Direktive, tudi kadar ni vložil take prošnje?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

⁽²⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska)
4. aprila 2016 – Bogusława Zaniwicz-Dybeck/Pensionsmyndigheten

(Zadeva C-189/16)

(2016/C 211/44)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Bogusława Zaniwicz-Dybeck

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Pensionsmyndigheten

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določba člena 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 ⁽¹⁾ pomeni, da je mogoče zavarovalnim dobam, dopolnjenim v drugi državi članici, pri izračunu švedske zajamčene pokojnine pripisati pokojninsko vrednost, ki ustreza povprečni vrednosti švedskih dob, če pristojni organ opravi sorazmerni izračun na podlagi člena 46(2) te uredbe?

2. Ali lahko pristojni organ, če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, pri izračunu upravičenosti do zajamčene pokojnine upošteva pokojninske prejemke, ki jih zavarovanec prejema v drugi državi članici, ne da bi bilo to v nasprotju z določbami Uredbe št. 1408/71?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Riigikohus (Estonija) 7. aprila 2016 –
Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan/Svensk Handel AB**

(Zadeva C-194/16)

(2016/C 211/45)

Jezik postopka: estonsščina

Predložitevno sodišče

Riigikohus

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Bolagsupplysningen OÜ, Ingrid Ilsjan

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Svensk Handel AB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (¹) razlagati tako, da lahko oseba, katere pravice naj bi bile kršene z objavo napačnih podatkov o njej na internetu in s tem, da se komentarjev, ki se nanašajo nanjo, ni izbrisalo, vloži tožbo za popravek napačnih podatkov in umik komentarjev, ki kršijo njene pravice, pred sodišči vsake države članice, na ozemlju katere so ali so bile dostopne na internetu objavljene informacije, v zvezi s škodo, ki je nastala v tej državi članici?
2. Ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da lahko pravna oseba, katere pravice naj bi bile kršene z objavo napačnih podatkov o njej na internetu in s tem, da se komentarjev, ki se nanašajo nanjo, ni umaknilo, uveljavlja zahteve za popravek podatkov, naložitev obveznosti umika komentarjev in nadomestilo premoženjske škode, ki je nastala z objavo napačnih podatkov na internetu, v zvezi s celotno njej nastalo škodo pri sodiščih države, v kateri ima središče svojih interesov?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da
 - je treba izhajati iz tega, da je središče interesov pravne osebe in torej kraj nastanka škode v državi članici, v kateri ima svoj sedež, ali
 - je pri določitvi središča interesov pravne osebe in torej kraja nastanka škode treba upoštevati vse okoliščine, kot na primer sedež in obrate pravne osebe, sedež njenih strank ter način, kako se sklepajo posli?

(¹) UL L 351, str. 1.